

РЕШЕНИЕ

№ 25386

гр. София, 24.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 16.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **4137** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Н. М./N. М., [дата на раждане] Кралство М., с паспорт №Г02876574, издаден на 01.10.2024г.,валиден до 01.10.2029г.,чрез адв.Ю. А. Д.,с личен № [ЕГН],вписана в Адвокатска колегия - В.,адрес на кантората: [населено място], ул. „Д.“№ 3, ет. 2,против отказ за издаване на виза „Д“ от 05.03.2026г.,постановен от завеждащ консулска служба в посолството на Република България в [населено място] ,Р.Румъния.

С депозираната жалба се иска отмяна на отказа като неправилен и незаконосъобразен.Правят се възражения, че актът противоречи на материалния закон и е необоснован.Липсват мотиви,а само бланкетно е посочена нормата на чл. 10, ал.1, т. 17 и т.26 от ЗЧРБ.Твърди се,че жалбоподателят има дете от българска гражданка,което живее в Р.България.Претендира разноси.

Жалбоподателят-редовно призован не се явява,не се представлява.

Ответникът,завеждащ консулската служба при посолството на Р.България в [населено място] Р.Румъния,редовно призован не се явява,не се представлява.

Административен съд София – град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Административното производство е започнало по повод заявление №25000268(л.13),подадено на 15.12.2025г. в посолството на Република България в [населено място] от жалбоподателят Н. М./N. M., [дата на раждане] К.М.,като е направил искане за издаване на виза тип „Д“.Към заявлението са приложени: копие от паспорт,удостоверение за раждане на Д. М. К.,удостоверение за съпруга и родствени връзки ,трудов договор на А. К. С.,декларация от А. К. С.,справка по банкова сметка,копие от лична карта на А. К. С.,здравна застраховка на Н. М.,нотариален акт на името на А. К. С.,свидетелство за съдимост на Н. М. от Кралство М.,свидетелство-справка за съдимост от Кралство Испания за Н. М. и др.

Постановен е процесния отказ за издаване на виза,на основание чл.10, ал.1,т. 17 и т.26 от ЗЧРБ.Мотивите на отказа са, че не са доказани достоверно целта и условията на заявеното пребиваване.Налична е и информация за осъдителна присъда в Испания на апликанта.

В производство по чл. 192 от ГПК е представен отговор от Дирекция „Миграция“ с рег.№536400 – 54057/18. 05. 2026г., и становището на ДА“НС“ в писмо рег. №М – 3926/19. 05. 2026г.Същите са приети с протоколно определение на съдът като доказателства по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.Ответника не представи доказателства кога процесният отказ за издаване на виза е връчен на жалбоподателят,указано в определението за насрочване от 09.04.2026г. на съдът,както и не възразява същата да е просрочена.Съдът приема,че жалбата срещу отказа е в срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 43 ЧРБ отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира за засягане на основните права и свободи по Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ).В случая жалбоподателят претендира засягане правото и закрепено в чл. 8 ЕКЗПЧ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При разглеждането ѝ по съществото на спора, съдът намира следното:Отказът е издаден от компетентен орган-това е Консулско длъжностно лице завеждащ консулска служба при Посолство на РБ в [населено място], Румъния, на когото нормата на чл.9г от ЗЧРБ е предоставила правото да издава,отказва издаването, анулиране и отменя визи.Това право е доразвито и залегнало в и в чл.10,ал.1 от НАРЕДБАТА ЗА УСЛОВИЯТА И РЕДА ЗА ИЗДАВАНЕ НА ВИЗИ И ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ВИЗОВИЯ РЕЖИМ, според която визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България или от такива представителства на друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген,с която Република България има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи.

В конкретния случай от приложените по делото писмени доказателства е видно, че към датата на издаване на отказа Министър на външните работи със Заповед от 2025 година възложил на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на РБ да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят, подписват и връчват/съобщават на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно приложение № 7 към чл.34,ал.3 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и

определяне на визовия режим и по Приложение VI към чл.32 от Визовия кодекс.Отказът е издаден от лицето М. Е. на 05.03.2026 година и към тази дата по делото се съдържат писмени доказателства, сочещи,че лицето М. Е. е определен с нарочна Заповед на Посланик на Посолство на РБ в Б.,Р.Румъния и е определил поименно служителя първи секретар, завеждащ консулска служба да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формулярите по образец VI към чл.32 от Визовия кодекс и приложение №7 към чл.34, ал.1 и Приложение №8 към чл.34, ал.2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим за уведомяване и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза.

Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, приета с приета с Постановление № 198 на Министерския съвет от 2011г., (обн., ДВ, бр. 55 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 60 от 2014 г., бр. 57 от 2015 г., бр. 5 и 27 от 2019 г., бр. 62 от 2021 г., бр. 36 от 2022г. и бр. 4 от 2025г.).Наредбата/.Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България.При отказ се издава формуляр в два екземпляра съгласно образец (приложение №7),който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство,като в него се вписва законното основание за отказ.Видно от заявлението,жалбоподателят е поискал издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България, вид "Д" с цел „баща на български гражданин“ като е посочил адрес на пребиваване в [населено място] обл. В. .

В разглеждания случай, правното основание за постановения отказ са посочени разпоредбите на чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 26 от ЗЧРБ които гласят следното:

-т.17-отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит.

-т. 26. (нова - ДВ, бр. 21 от 2021 г.) е осъждан в държавата, чийто гражданин е, или в държавата на обичайното му пребиваване за умишлено престъпление от общ характер и съгласно българското законодателство за същия вид престъпление е предвидено наказание лишаване от свобода минимум една година, освен ако не е реабилитиран;

От така посочените правни основания очевидно фактическите основания на постановеният отказ са свързани с документите представени от апликанта които не са оспорени от страната,както и обстоятелства,че чужденеца не доказва достоверно целта на заявеното пребиваване ,също и ,че е осъждан.

С оглед доказателства по делото настоящият състав приема,че административният орган не е обосновал извода си за наличие на обстоятелства по чл. 10, ал. 1, по т.17 и т. 26 от ЗЧРБ посочени в обжалваният административен акт.

Съгласно чл. 35 АПК, индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая.В случая завеждащ консулската служба в Генералното консулство на Република България в [населено място],Р.Румъния е издал обжалвания отказ без да стори това.

От изложените в мотивите на обжалвания отказ обстоятелства нито едно не може да бъде

отнесено към хипотезите, предвидени в посочените т.17,т.26 от ал. 1 на чл. 10 от ЗЧРБ, според която се отказва издаване на виза.Такива обстоятелства не се установяват и от приетите становища на началника на сектор "Миграция" при МВР и ДА"НС".В справката на агенцията/ДА"НС"/подробно е изследван въпроса относно възрастовата граница на родителите на детето както и че апликанта е със рисков миграционен профил.Също засегнати са обстоятелства, според данни на НВИС,че същият е осъждан,но не са посочени конкретно по кое дело е осъждан ,както дали е реабилитиран и от къде е придобита тази информация.От доказателствата по делото безспорно се установява,че апликанта е баща на Д. М. К..Майка на детето е А. К. С. с адрес [населено място] обл.В..Представени са официални документи по преписката,че лицето не е осъждано,нито в родната си страна К.М./л.71/,нито в К.Испания/л.76/.Процесните документи не са оспорени от ответника.Представени са и всички необходими документи по ЗЧРБ за издаване на виза от апликанта които не са обсъдени от органа постановил акта.В тази връзка настоящият състав следва да посочи,че обжалваният отказ е немотивиран като и че ТР№16/75г., на ОСГК на ВС допуска възможност фактическите основания за издаване на акта да са изложени и в други подготвителни документи по издаването му,но това не е направено в настоящият случай.Съдът намира за необходимо да отбележи,че представеното становище от ДА"НС" не съставляват такъв "друг" документ по смисъла, вложен в ТР № 16/31.03.1975г. на ВС, ОСГК, който да може да замести мотивите към отказа.

Настоящият състав приема също,че административният орган не е изложил ясни мотиви защо не кредитира представените документи в хода на административното производство и защо е приел,че по отношение на кандидата за виза предоставената информация относно обстановката, целта и условията на планирания престой не е надеждна.От писмените доказателства става ясно ,че апликанта е баща на български гражданин.От отказа да не става ясно по кое дело лицето е било осъждано и дали е било реабилитирано,действително може да се предположи,предвид отрицателното становище на ДАНС,но липсва конкретика поради което акта е немотивиран.Изложеното обосновава извод за липса на мотиви в оспорения административен акт - отказ за издаване на виза вид "Д" по отношение на Н. М..Спазването на изискванията за форма на акта е от съществено значение,тъй като пречатства както правото на защита на засегнатото от него лице, така и съдебния контрол за наличието на предвидените от материалния закон условия за отказ, поради което представлява самостоятелно основание за незаконосъобразност по чл. 146, т. 2 от АПК.

По изложените съображение, оспореният отказ за издаване на виза вид "Д" за дългосрочно пребиваване е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК,поради което следва да бъде отменен,като преписката следва да бъде изпратена на ответника за издаване на мотивиран административен акт,с който да се произнесе по подаденото на №25000268/15.12.2025г. от Н. М. искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България, вид "Д",при съобразяване на изложените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на правния спор, на жалбоподателя се дължат поисканите разноски в молбата-станoviще от 16.06.2026г.размер на 505,11 евро,представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение по договор за правна помощ и държавна такса./л.40/

Воден от горното и на основание [чл. 172, ал. 2 от АПК](#), Административен съд София -

град, I отделение, 34 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. М./ N. М., [дата на раждане] К.М., с паспорт №Г02876574, издаден на 01.10.2024г.,валиден до 01.10.2029г., отказ за издаване на виза –„Д“ от 05.03.2026г.,издаден въз основа на заявление за издаване на виза № 25000268,подадено на 15.12.2025г.,от З. в посолството на Република България в [населено място],Република Румъния,на основание чл.10, ал.1 т.17 и т.26 ЗЧРБ.

ВРЪЩА делото като преписка на З. при посолството на Република България в [населено място],Република Румъния,за ново разглеждане на подаденото от Н. М.,гражданин на [дата на раждане] К.М. заявление за издаване на виза №25000268 ,подадено на 15.12.2025г.за издаване на виза за дългосрочно пребиваване /виза вид "Д"/,при съблюдаване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на Н. М./ N. М., [дата на раждане] К.М., с паспорт №Г02876574, издаден на 01.10.2024г.,валиден до 01.10.2029г.,разноски по делото в размер на 505,11 евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

съдия: